

RĘCZNE WIERTARKI

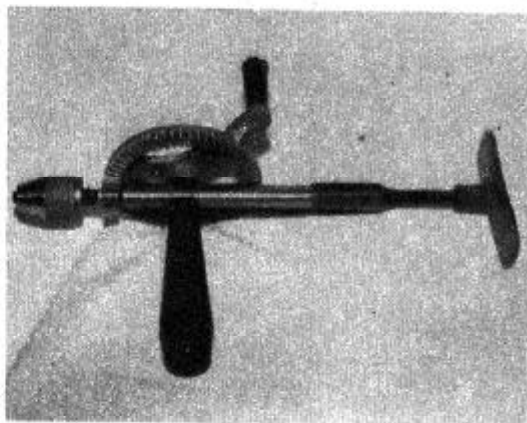
Jednym z podstawowych, wprost niezbędnych narzędzi w domowym warsztacie jest wiertarka, choćby nawet najskromniejsza.

Młodzi i początkujący majsterkowicze, którzy nie zawsze rozporządzają większą gotówką, kupują sprzęt możliwie tani, a więc prosty, a co za tym idzie – o ograniczonych możliwościach użytkownika. Wiertarka taka, jak na rys. 1, kosztuje kilkadziesiąt złotych, jest bardzo prosta w użyciu i w drobnych pracach może oddać spore usługi, pomimo swojej głównej wady: potrzeby ręcznego docisku, docisk taki bowiem nie gwarantuje prostopadłego prowadzenia wiertła (wiertarka kołysze się), co przy małej średnicy wiertła prawie zawsze kończy się jego zniszczeniem.

Proponujemy zatem wykonanie małej przeróbki wiertarki (jak na rys. 2), przez co staje się ona bardziej uniwersalna.

Przeróbka polegać będzie na odkręceniu małej rączki i wkręceniu na jej miejsce rączki górnej – większej. Rys. 3 pokazuje natomiast sposób wykonania stopki, którą należy wkręcić na miejsce usuniętej dużej rączki.

Chcemy jeszcze zaproponować tutaj wykonanie korby stolarskiej (rys. 4) służącej do wiercenia otworów w drewnie. Świdry, tzw. środkowce, do korb z chwytem kwadratowym zbieżnym, można stosunkowo łatwo nabyć w sklepach „1001 drobiazów” w szerokim zakresie średnic, w ostateczności świdry taki można wykonać samodzielnie. Stosowanie tych świdrów polecamy szczególnie dlatego, że nie wylupują drewna przy wierceniu, jedna łopatką bowiem nacina drewno w głąb, a druga skrawa następnie warstewkę drewna cienkim wiórem i przy uważnym wierceniu otworu nie powstają przy wylocie świdra najmniejsze nawet wylupania. Korbę wykonamy wg zamieszczonych rysunków. Przyglądając się rysunkowi 4 zauważymy, że zakreślone są na nim ramki oznaczone literami A i B. Chcemy w ten sposób zwrócić

uwagę na szczegóły wykonania, które uwidoczniły się na rys. 5 i 6.

Ten sposób oznaczenia umożliwi nam krótkie tylko omówienie wykonania elementów bez podawania dokładnych wymiarów (użyte materiały mogą być dość dowolne), co daje dużą swobodę wykonawcy.

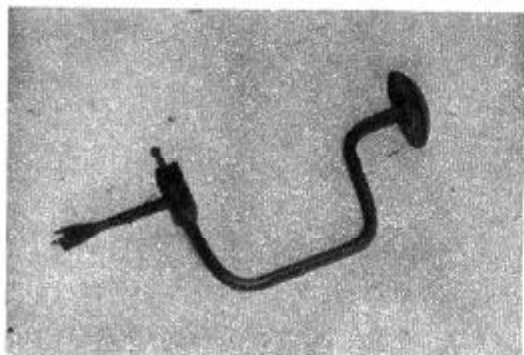
Do wykonania korby użyjemy pręta o średnicy 12 mm, w którym nawiercimy otwór o 0,5 mm większy od posiadanej stalowej kulki (kulka może być ze starego łożyska). Po włożeniu kulki w nawiercony otwór brzegi otworu zagińamy tak, ażeby zabezpieczyć kulkę przed wypadnięciem (rys. 5).

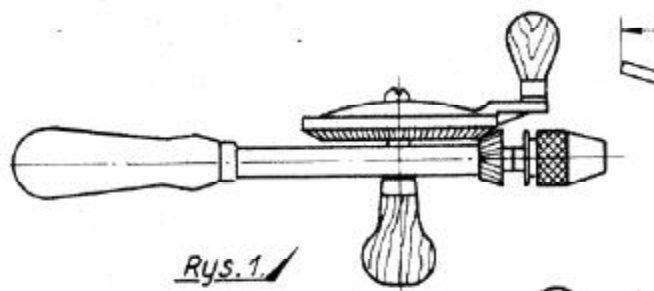
Czaszę korby możemy wykonać z twardego drewna lub tekstolitu, a na dno otworu wkładamy twardą stalową płytkę (czaszą nie musi być okrągła). Szczegół B (rys. 6) przedstawia wykonanie gniazda świdra, otwór o przekroju kwadratowym pilujemy wg wymiarów zakupionego świdra tak, ażeby chwyt świdra pewnie, bez kołysania na boki, siedział w gnieździe (dla ułatwienia pilowania stosujemy stopniowanie średnic wiertel). Drugi otwór w gnieździe jest rzadziej używany, może jednak okazać się pomocny, można bowiem mocować w nim wiertła z okrągłym chwytem lub inne narzędzia.

Po wykonaniu dwóch głównych otworów trzeba wykonać małe otwory, oznaczone na rysunku, w które wkręcimy wkręty zabezpieczające.

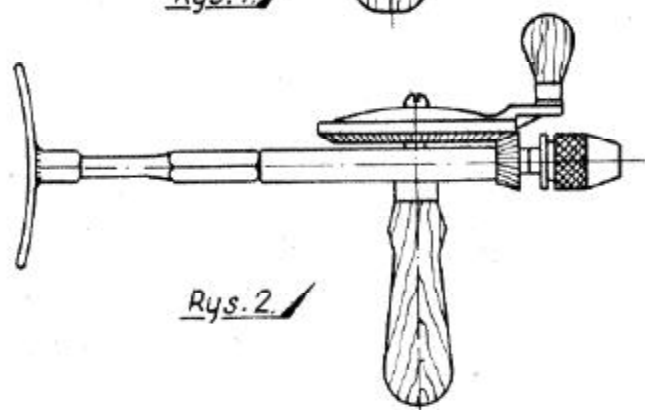
Ponieważ otwór o przekroju kwadratowym będzie otworem podstawowym, drugi otwór traktujemy jako otwór pomocniczy. Otwór podstawowy powinien znajdować się w osi czaszy, na co należy zwrócić uwagę przy spawaniu klocka z otworami do wygiętej wg rys. korby. Tak wykonana korbka, choć bardzo prosta, przyda się do wielu prac w naszym domowym warsztacie.

Stefan Zbudniewek

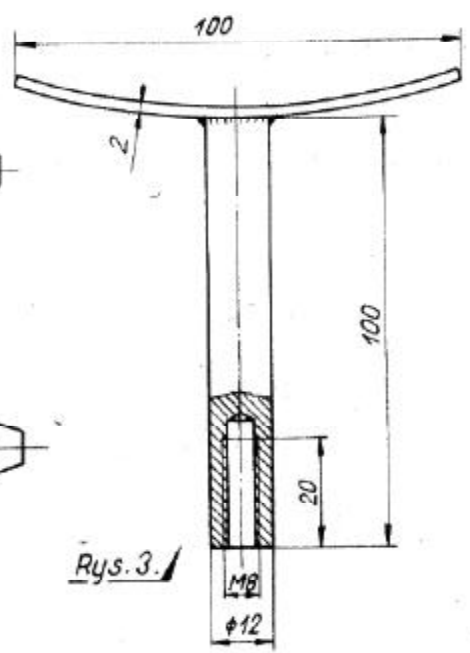

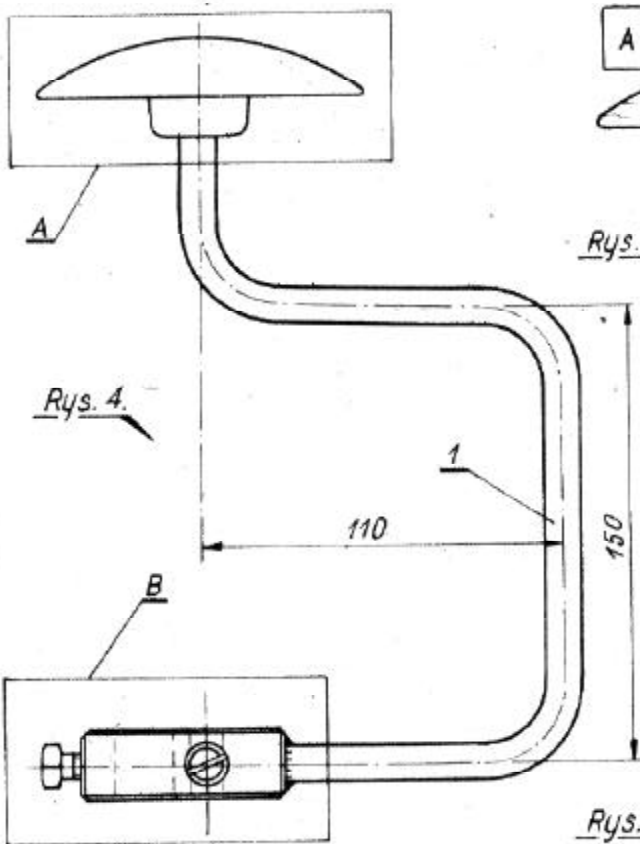
Rys. 1

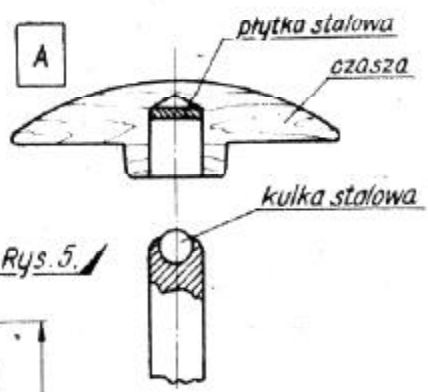
Rys. 2

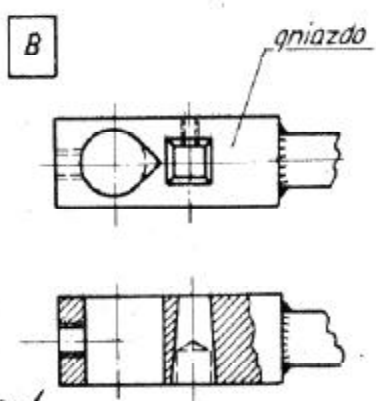
Rys. 3

Rys. 4

Rys. 5

Rys. 6